

crkva u svijetu

PRILOZI

TRI PJESME

Stanislava Adamić

OPROSTITUTE, U PITANJU JE UMOR

Oprostite, u pitanju je umor.
Možda Vaš umotvor.
Vi umijete sve pretvoriti u šalu.
Vi ste uvijek nepogrešivo u formi.
Znate što dolikuje,
što ne —
što se glasno snuje,
što došaptava u kuloaru.

Oprostite, ako je trenutno nešto
u mojoj psihi,
u probavnom traktu — u kvaru.
Quod licet Iovi,
non licet bovi.
Vi ste nadležni
za konačnu dijagnozu.
Meni se svejedno
na vaše tirade zijeva;
u srcu,
u utrobi boli.
Preklinjem vas:
nemojte izgovoriti — ljubav.

Zar niste svjesni
da i riječ ponekad
umije karikatura biti?

MAJČINE MRTVE RUKE

Njene male krhke ruke
deset zatajenih pjesama
deset boja
deset kandila muke
deset izvora
deset ponora
deset gora
deset zora
deset zvuka Jerihonske trube
DESET više nego SVIJET
Ipak samo
JEDAN klonuo cvijet
s mirisom
što Preobraženjem traje.

PREOBRAŽENJE

Pojavit će se iznenada
od svjetla
od boje
na osunčanoj površini vode
u ognju nebosklona
Hodat će po vodi
letjet će
 krilima oblakâ
Ja ću kleknuti
pozdravit je: Mati
Pitat ću ju
 da li je još boli
je li radost pati
Koliko čudesnih zdravlja
izvire iz svake joj rane
Pitat ću ju
ima li još rane
Zašto tako nezamislivo sjaji.

PRIJE NEGOLI ODEM

Vlado Lozić

Zagonetka puta nije u tome da ću nekamo *otići*. Ne postoji mogućnost za odlazak! Nego: radostan sam ako mogu *dolazi*, dolaziti. Pitanje je: tko ti dolazi, zašto dolazi, Gospodine!